



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

15 Num repudiante hereditatem instituto filio vel seruo pater vel dominus
adeuntes excludant substitutum vulgarem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

Neque ad rem facit Martiani responsum, quod contorquent in contrariam partem, cuius verba haec, l. si sequens, 1. ad Senatus. Syl. lau. Si sequens gradus vitus fuerit necem testatoris, an prioris hereditas ad illum transferatur? Et ait Papinianus non esse hoc. Nam poena illius, huius praemium esse non debet. Nam illa verba recte indicant primum, non agi de substitutione vulgari, sed fideicommissaria, si dicas substitutum post aditionem expectare hereditatem. Et proinde tunc sicut pendente vita instituti & conditione, recte percipit fructus hereditatis restituenda, iuxta singularem l. Statius Florus, §. Cornelio, de iure sic. P. Vel si agi de substitutione vulgari contendis, recte excluditur ibi substitutus, tanquam sine iure, a fidei, quod iam a prior adita fuisset hereditas, & ita in culpa esset, quod non vindicasset mortem defuncti. l. 3. §. eleganter, eod. Quomodo enim priuati possent a fidei hereditate, si non dum eam nactus esset? Penatio enim praesupponit habitum. l. decem, de verb. oblig. l. Iulianus, de duor. P. Quin & si dicas ante aditam hereditatem vindicandam esse aliquando mortem defuncti, quando ante aditionem vel post vindicandam est mors defuncti, vide gloss. magnam, ad l. cum frater, §. ad ver. non verentur, de us, quib. ut indig. C. ab herede, in idem recidit solutio: nam qui ante aditionem vindicat, vult esse heres, & ita excluditur substitutus.

Num Repudiante hereditatem instituto filio vel seruo, pater vel dominus adueniens, excludat substitutum vulgarem.

CAP. 15.

- 1. Aetas secunda filii qua dicitur. Et pater repudiante hereditatem delatam filio, quando aduendo eam sibi acquirit.
- 2. Hereditatem repudiare filium suum sine patre, & contra pater sine filio an possit.
- 3. Repudiatio hereditatis filium suum aduente patre, an excludat substitutum vulgarem? Seruus quomodo, & in quibus deteriorum conditionem domini facere possit, eod.

Quia iure Codicis iustitia nec cautum est, ut si filium suum heredes ab aliquo institutus sit, & is in secunda aetate sit, id est, in ea, in qua consensus eius requiratur, & noluerit adire, patri detur licentia aduendi, ut ad eum perueniat hereditas pleno iure, tam per vltimum fructum, quam per dominium, quasi ipse pater fuisset ab initio heres institutus, l. cum non solum, §. si autem in secunda aetate, & §. similis, modo, de bon. qua. li. §. c. lib. 6. C. tit. 6. §. Cum iuriam iure Pandectarum ex sententia Vlpiani, l. qui is heres, 13. §. si de acquir. hered. Neg. filium suum repudiando sine patre, n. §. pater sine filio, alteri nocet: vtrius, autem possunt repudiare. Propter istud, quod pater habebat plenum quidem in quaeritis per filium suum, qui omnia patri iure antiquo quaerebat, l. placet, eo. hodie quo ad vltimum fructum. l. si de bonis qua. lib. §. 1. & 2. per quas pers. nob. aug. Et ita deteriorum non liceat patri conditionem facere repudiando, l. filius, C. de pact. reg. non debet. Ideo iuratur hic, nam hoc ipsum verum sit quando filio repudianti datus est a testatore substitutus vulgaris: & cum pater aduendo, repudiante filio, excludat substitutum? Et putarunt interpretes quidam, excludi substitutum propter proximam citata. Sed verior est meo quidem iudicio contraria sententia, pro qua mihi videtur textus expressus in l. qui liberis, §. haec verba, de vulg. P. Vbi seruo repudiante domino non potest substitutum expellere. Potest enim etiam iubente domino, seruus nolle adire, & ita locum substituto facere, ut expresse rescripsit Alexander Caesar. l. cum proponas, 3. de hered. instit. C. Quomodo modum & aduendo potest quaerere hereditatem domino, & ita excludere substitutum, aditione alium heredem faciendi, l. si pater familias, 40. eo. P. Neque hic oportet fucum facere ex vulgari regula, seruum non posse praedictum vltimum facere domino, l. seruus, de pact. C. l. seruo inuito, ad Treb. P. quia illud perpetuo intelligendam est in iam quaeritis, non in quaerendis per seruum, in quibus nolens quaerere, praedictare potest. l. fin. C. de acquir. hered. Qui enim non vult acquirere, fraudem facere non dicitur: quia is patrimonium non dimittit, ut ait Vlpianus, in l. qui autem cum possit, 6. qua. in fraud. creditor. in P.

De effectu vulgaris substitutionis, & eius interitu.

CAP. 16.

- 1. Substitutionis vulgaris effectus, & §. leg. num.
- 2. Testamentum, deficiente institutionis gradu, quando a substitutione vires capiat.

- 3. Substitutus vulgaris praefertur venientibus ab intestato.
- 4. Substitutus vulgaris succedit in mediae testatoris, non instituto. Non transmittit praecedens institutio. Succedit vbi in g. successurus erat institutus. Et iure accrescendi expellit coniunctum, quando autem consequatur pupillarem hereditatem, num. 5. 6. 7. 8. & 9.
- 10. Substitutio vulgaris quando continet tacitam pupillarem.
- 11. Substitutio vulgaris quibus modis expirat, & cur tollatur aditione facta per institutum. §. num. 1. 2. 13. & 19.
- 14. Copulatio tripliciter quomodo pluribus fiat vulgaris substitutionis.
- 15. Disiunctio quando dicitur facta vulgaris substitutionis.

Quid operetur vulgaris substitutio nunc explicandum est, ne perperam instituta de ea videatur tractatio vel controversia. Dicunt quidam, primum per eam tolli iustitiam: quod tamen iam antea supra, dum de transmissariis ageremus, fallum esse docuimus sup. c. 13. n. 3. §. Secundo, i. effectus haec substitutio, vt deficiente primo seu anteriore gradu, testamentum accipiat vires a substitutionis gradu. l. 3. §. fin. de lib. & post. l. ex factis, §. Lucius, de vulg. P. l. vni in prin. de cad. toll. Nisi anterior gradus nullus esset propter qualitatem testatoris, veluti si testari non posset, vt in l. qui in potestate, & l. qua etate, de testa. P. aut substitutio ipsa esset inutilis, l. si ego, de inst. rnp. P. aut primus gradus rumpere agnatione posthumi praeteriti, quia & tunc sequentes gradus rumpentur, l. nam & si sub conditione, §. rumpendo, eod. aut si emancipatus esset in primo praeteritus, & in secundo iniuste exheredatus, l. non putant, §. a primo gradu, de bon. poss. cont. tab. §. Quo i. fit 3. loco, vt quia firmatur a gradu substitutionis testamentum, substitutus praefertur venientibus ab intestato ad succedendi potest ex testamento, cessat in testati successio. l. quamdiu, de reg. iur. l. antequam, C. comm. de success. cum sim. §. Et i. consequenter quarto loco, per vulgarem substitutionem non deficiente instituto, sed testatori immediate succeditur. §. 1. de vulg. leg. 1. eo. §. 1. ius i. constitutionis vulgaris personale videtur, vt non transmittatur ad heredes substituti, si is decesserit antequam possit esse locus substitutioni, l. si ex plurib. de suis & legit. her. P. l. sorores, de acq. her. P. l. qui plures, 2. 3. de vulg. P. l. heredes mei, §. cum sta, ad Trebell. P. quia substitutio quae nondum completi extra bona nostra est, vt respondit Paulus, l. substitutio, 42. de acq. rer. do. P. Et idem ad heredes plus iuris, quae habeat moriens, non transfert, l. nemo plus iuris, de reg. iur. cum sim. §. 6. Substitutus i. vocatur in omne ius, quod habitus fuisset institutus ex testamento testatoris, si adisset hereditatem. l. si Titius coheredi, 27. de vulg. P. §. 7. Quod i. ius accrescendi transit ad eum, ad quem transit portio iure huius substitutionis. l. cum ex filio, 39. §. fin. eod. §. Impedit i. & 8. ne iure accrescendi pars sub conditione relicta perueniat ad pure ex alia etiam parte institutum. Mart. in l. cum heres institutus, §. 2. §. fin. de acq. hered. P. & Pompo in l. si te solum, 17. de hered. instit. Sic substitutus excludit coniunctum, l. 2. §. si duo de bon. poss. sec. tab. l. vni. §. in primo, & §. fin. autem aliquid, §. cum autem de cad. toll. nisi de contraria mente testatoris constet, l. 4. C. de instit. sub cond. facti. l. quidam testamento, de vulg. P. vel nisi sit substitutio directa copulatiue pluribus facta, arg. proxime citat. l. quia conditio non intelligitur verificata vno eorum decedente. l. si heredi plures, de condit. instit. Quod tamen diuersum est in substitutione coniunctam pluribus facta. l. fin. §. pen. de leg. 2. l. Lucius, §. Cuius ad Trebell. Verum in hac quaestione consideranda, quando coniunctio & substitutio in eadem persona coeunt, vt in l. qui patri, §. 9. de acq. her. P. quia tunc substitutio & coniunctio se iuuat, non autem expellant, vt in l. testamento, C. de impub. l. vni. quando non peten. par. §. 9. Substitutus i. vulgariter potest nasci hereditatem pupillarem, in casu l. ex duobus, §. 4. §. filium impubem, de vulg. P.

Postremo, i. substitutio vulgaris filio impuberi testatoris facta, porrigitur ad pupillarem tacitam: nisi de contraria voluntate testatoris appareat. l. quamuis, C. de impub. l. 2. in fine, & l. iam hoc iure, de vulg. P. l. fin. de inst. & substit. sub cond. facti. C. l. qui fundum, §. qui filium, de vulg. P. Nam quod continetur pupillaris tacita a verisimili colligitur: verisimile enim est testatorem, si eum casum cogitasset, substituisse pupillariter. Et proinde id ipsum dicendum est ac si substituisset. l. Titius, §. Lucius, de lib. & post. l. l. tale pactum, §. fin. de pact. P. l. cum res, de leg. 1. Adhaec si mens contraria appareat, cessat praesumptio, l. cum de indebito, de probatio P. quia in conditionibus princeps est voluntas testatoris, l. in condi-